

GESCHIEDENIS VAN DE
NEDERLANDSCHE BOVENWINDSCHE
EILANDEN IN DE 18DE EEUW

DOOR

PROF. DR. L. KNAPPERT

HOOFDSTUK II (*Vervolg*)

§ 16. Het eiland St.. Kruis, recht ten Westen van Saba, in 1643 door ons bezet, 1646 Engelsch, 1650 Spaansch, in datzelfde jaar Fransch, in 1651 verkocht aan de Maltheser ridders, zooals wij zagen, 1665 weder Fransch, in 1695 verlaten en door de wegtrekende Franschen verwoest, lag sinds onbeheerd. In 1700 zag Labat het eiland als een wildernis. Niets natuurlijker dan dat die van St. Eustatius het wilden gaan bewonen en in cultuur brengen. Reeds 12 October 1717 hadden zij zich met het verzoek daartoe tot H.H. Mog. gewend, maar zelfs geen antwoord bekomen, „'t geen seer smertelijk (was) voor supplianten”. Thans herhaalden zij hun verzoek. Het was, betoogden zij, een oord aan beloften rijk. Gingen zij er heen, anderen zouden stellig volgen b.v. wel de helft van de menschen van St. Thomas, het zou den ganschen handel naar zich toetrekken en het heette, dat daarom ook de Engelschen er reeds het oog op geslagen hadden. Men mocht ook niet vergeten, dat St. Eustatius en Saba ten eenen male onbekwaam waren om de wassende bevolking te onderhouden, in het kort H.H. Mog. werden gesmeekt hen met de commissie tot landverhuizing te begunstigen. Zoo diep zat het besef hunner afhankelijkheid er in, dat zij er niet aan dachten op eigen gelegenheid te handelen. Ook Jan de Windt, vice-commandeur van St. Maarten, over wien later, had bij geruchte vernomen, dat St. Kruis aan de Engelschen zou komen. Hij ook zou dat betreuren, om de schade voor onzen handel en omdat het zulk een heerlijk land was, dat in korte jaren een van de principaalste eilanden in de gansche West-Indiën worden kon ¹⁾. Maar de Heeren in Amsterdam vonden het weder

¹⁾ Copie request d.d. St. Eustatius 11 Jan, 1720, port. no. 1 fol. 377^r—380^v. Jan de Windt aan X d.d. St. Maarten 24 Mei 1720, *aldaar* fol. 391^v.